

عنوان مقاله:

بررسی کاربردی معنای مرکزی و حاشیه ای در سوره یوسف

محل انتشار:

دو فصلنامه مطالعات ادبی متون اسلامی، دوره 4، شماره 16 (سال: 1398)

تعداد صفحات اصل مقاله: 31

نویسندگان:

مهین حاجی زاده - عضو هیئت علمی دانشگاه شهید مدنی آذربایجان

محمد ابراهیمی - دانشگاه شهید مدنی آذربایجان

خلاصه مقاله:

موفقیت گوینده در رساندن رسالت خود به مخاطب در حالتی انجام می گیرد که میان معنای مقصود و معنای محمول، تطابقی به وجود آمده باشد. با در نظر گرفتن این موضوع، برای اکثر کلمه ها می توان دو حالت عام در نظر گرفت که تحت عنوان های معنای مرکزی و معنای حاشیه ای مطرح می شوند. بررسی کاربردی واژگانی که این ویژگی را دارند، این امکان را فراهم می آورد تا شناختی جامع از وضعیت آن ها به دست آید. واژگان قرآن نیز به شیوه ای زیبا این دو نوع معنای مرکزی و معنای حاشیه ای را به یکدیگر پیوند داده و سبب شکل گیری مفاهیمی جدیدتر گشته اند. در این راستا، پژوهش حاضر با تکیه بر روش توصیفی - تحلیلی در صدد است تا چگونگی تحول معنایی در واژگان سوره یوسف7 را بررسی کند و ارتباط میان معانی اصلی و معانی ضمنی واژگان را تبیین نماید. دستاورد کلی پژوهش نشان می دهد که معنای حاشیه ای و ضمنی، موضوعی است که بیش تر واژگان قرآن را در بر می گیرد، و این حاکی از آن است که واژه هایی که در قرآن به کار رفته اند معمولا از معنایی گسترده برخوردار هستند. این موضوع سبب می شود یک واژه در آیه های مختلف دارای یک مفهوم پایه ای باشد و هم زمان به نسبت قرینه های موجود در هر آیه بر یکی از مفاهیم گسترده خود تاکید بیشتری را به دهد.

کلمات کلیدی:

سوره یوسف، معنا شناسی، بافت، معنای مرکزی، معنای حاشیه ای

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1046031>

